

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 08/07

25 stycznia 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-278/05

Carol Marilyn Robins i inni / Secretary of State for Work and Pensions

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE NIE SĄ ZOBOWIĄZANE, W RAZIE NIWYPŁACALNOŚCI PRACODAWCY, DO FINANSOWANIA UPRAWNIEŃ DO ŚWIADCZEŃ EMERYTALNYCH NABYTYCH W RAMACH DODATKOWYCH SYSTEMÓW UBEZPIECZENIOWYCH

Niemniej jednak, poziom ochrony tych uprawnień zapewniany przez system brytyjski jest niewystarczający

Zgodnie z dyrektywą dotyczącą ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy¹, państwa członkowskie powinny między innymi zapewnić, by podjęte zostały środki konieczne dla ochrony interesów pracowników i osób, które opuściły przedsiębiorstwo lub zakład pracodawcy w okresie zaistnienia niewypłacalności pracodawcy, odnośnie do ich praw nabytych lub w trakcie nabywania do świadczeń emerytalnych z tytułu dodatkowych zakładowych systemów ubezpieczeń społecznych.

C. M. Robins oraz 835 pozostałych skarżących są byłymi pracownikami przedsiębiorstwa ASW Limited, które w kwietniu 2003 r. ogłosiło upadłość. Skarżący byli członkami systemów emerytalnych opartych na ostatnim wynagrodzeniu i finansowanych przez ASW.

Systemy emerytalne zostały zamknięte w lipcu 2002 r. i są w trakcie likwidacji. Według ocen aktuarialnych środki nie wystarczą do zaspokojenia roszczeń wynikających ze świadczeń należnych wszystkim członkom i w rezultacie świadczenia dla osób, które jeszcze nie przeszły na emeryturę, będą zmniejszone.

Na podstawie obowiązujących w Zjednoczonym Królestwie przepisów, skarżący nie otrzymają całości świadczeń, o jakie mogliby się ubiegać. Dwóch skarżących otrzyma, odpowiednio, wyłącznie 20 i 49% wysokości świadczeń.

Skarżący uznali zatem, że przepisy brytyjskie nie zapewniają im poziomu ochrony wyznaczonego w dyrektywie i wszczęli postępowanie przeciwko rządowi Zjednoczonego Królestwa, domagając się naprawienia poniesionej szkody. Rozpatrujący sprawę High Court

¹ Dyrektywa Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, str. 23)

zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości WE z trzema pytaniami prejudycjalnymi dotyczącymi: po pierwsze tego, czy finansowanie uprawnień do świadczeń emerytalnych powinno być dokonane przez same państwa członkowskie oraz być zapewniane w pełnej wysokości, po drugie, zgodności przepisów brytyjskich z dyrektywą i po trzecie, odpowiedzialności państwa członkowskiego w przypadku nieprawidłowej transpozycji dyrektywy.

Finansowanie uprawnień do świadczeń przez same państwa członkowskie

Trybunał stwierdził, że **dyrektywa nie zobowiązuje państw członkowskich do finansowania uprawnień do świadczeń** emerytalnych. Jako że stanowi ona ogólnie, iż państwa członkowskie „zapewniają podjęcie środków koniecznych [...]”, to pozostawia państwom członkowskim zakres uznania co do mechanizmu, jaki zdecydują się przyjąć celem realizacji wymaganej ochrony. Państwo członkowskie może zatem na przykład przewidzieć, zamiast finansowania publicznego, obowiązek ubezpieczenia po stronie pracodawców lub ustanowienie instytucji gwarancyjnej, której metody finansowania ono określi.

Ponadto Trybunał uznał, że **wykładni dyrektywy nie można dokonywać w ten sposób, że wymaga ona pełnej gwarancji rozpatrywanych uprawnień**. Ponieważ ogranicza się ona do ogólnego nakazania podjęcia środków koniecznych dla „ochrony interesów” danych osób, to przyznaje ona państwom członkowskim **szeroki zakres uznania** dla określenia poziomu ochrony, **który wyklucza obowiązek gwarancji w pełnym wymiarze**.

Zgodność przepisów brytyjskich z dyrektywą

Trybunał zauważył, że zgodnie z danymi przekazanymi przez Zjednoczone Królestwo, w 2004 r. około 65 000 członków systemów emerytalnych poniosło ponad 20% straty w porównaniu ze świadczeniami oczekiwanymi, a około 35 000 z nich poniosło straty przekraczające 50% wspomnianych świadczeń.

Nawet jeśli żaden przepis dyrektywy nie zawiera wskazówek pozwalających dokładnie ustalić minimalny wymagany poziom ochrony, to nie można uznać, by system gwarantujący w pewnych sytuacjach świadczenia ograniczone do 20 lub 49% wysokości uprawnień, o które można się ubiegać, czyli mniej niż połowy, odpowiadał definicji terminu „ochrona” użytego w dyrektywie. Zatem system ochrony taki jak **system brytyjski nie jest zgodny z prawem wspólnotowym**.

Odpowiedzialność państwa członkowskiego w przypadku nieprawidłowej transpozycji

Trybunał uznał, że z uwagi na ogólność sformułowań dyrektywy i pozostawiony państwom szeroki zakres uznania, odpowiedzialność państwa członkowskiego za nieprawidłową transpozycję dyrektywy jest uzależniona od stwierdzenia oczywistego i poważnego wykroczenia przez państwo członkowskie poza granice przysługującego mu zakresu uznania.

W celu ustalenia czy ten warunek został spełniony, sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę wszystkie czynniki charakteryzujące przedstawioną mu sytuację. W niniejszej sprawie czynniki te obejmują, między innymi, brak jasności i precyzji dyrektywy jeśli chodzi o poziom wymaganej ochrony oraz sprawozdanie Komisji z 1995 r. dotyczące transpozycji dyrektywy przez państwa członkowskie, w którym Komisja uznała, że „liczne przepisy [przyjęte przez Zjednoczone Królestwo] wydają się odpowiadać wymogom [dyrektywy]”, co mogło utwierdzać Zjednoczone Królestwo w jego stanowisku odnośnie do transpozycji dyrektywy.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: BG ES CS DE EN FR HU IT PL RO SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-278/05>
Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite",
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956